

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1460. usque ad annum 1478

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118332

§. 180. Vana Regis Angliæ molimina de capeindo Richemundio Comite

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66459)

Sæcul. XV. nus erat, ut omne aurum a Rege sibi
 A C. 1478. datum in pauperes distribueret. Nonni-
 si quorundam mensium moram Lugdu-
 ni trahens, de repente ac nemine saluta-
 to disparuit, nulla fati sui notitia amplius
 habita. Trithemius rem hanc ad an-
 num millesimum quingentesimum pri-
 mum revocat. Hic vero Philosophus
 impostor fuisse credebatur, eo potissimum
 nomine, quod se lapidem Philosophicum
 tenere, ac metalla convertendi scientiam
 possidere jactitasset.

§. CLXXX.

*Frustraneus Eduardi conatus Riche-
 mundium Comitem capiendi.*

*Bacon. hist.
 Henr. VII.*

Quamvis Rex Angliæ solium suum cæ-
 de suorum Competitorum satis fir-
 maffe crederetur, nihilominus illius ani-
 mum vita Comitis Richemundii in Bri-
 tanniam profugi continuis curis agitabat,
 eoquod ipse solus ex Lancastriensium pro-
 sapia superstes esset, eoque nomine ad
 regni coronam jus, titulumque haberet.
 Ergo Eduardus fraudibus rem aggress-
 surus, ad Britanniae Ducem Legatos de-
 cernit, qui significarent, se Filiam suam
 Richemundio in thori sociam offerre, ut
 hoc foedere utraque Eboracensium &
 Lancastriensium Familia perpetuo affini-
 tatis

tatis vinculo conjungeretur. Landa-
 sius auro corruptus Britanniae Ducem
 aliunde Eduardi sponione deceptum in-
 duxit, ut propositis nuptiis assensum præ-
 beret, quamvis Richemundius Comes
 multis omnino rationibus eidem osten-
 deret, quod ab Eduardo haud alio ex
 fine ad ejus regnum alliceretur, quam ut
 furoris sui victima esset. Verum adeo
 non prævaluit Richemundii ratio, ut e-
 tiam invitus ex arce abstraheretur, atque
 ad portum Macloviensem deduceretur.
 Cum vero Comes jam navim, qua in An-
 gliam veheretur, conscendere pararet, de-
 repente ad Ecclesiam Cathedralē, quæ
 in ea urbe securitatem, libertatemque
 inviolata Religione, sacroque jure con-
 cedebat, confugit. Quantocius Angli
 præfatæ Ecclesiæ Decanum & Canoni-
 cos sollicitant, ut eis Comitem traderent,
 ac invitum ex suo perfugii loco extrahi
 permetterent. Joannes Kenletus, qui Nan-
 netibus aberat, quando Comes inde dis-
 cesserat, confestim Britannum accedit,
 ac Ducis Senatoribus jam non per am-
 bages rei indignitatem exprobrat, ipsum-
 que Britannum urget, ut ad portum S.
 Maclovii nuntium mitteret, qui sine om-
 nis moræ dispendio Comitem ad eandem
 arcem, ex qua extractus erat, reduceret.
 Datum acceptumque est negotium, unde

Sæcul. XV.
 A. C. 1478.

Secul. XV. Angli de præda sibi erepta maxime con-
A C. 1478. questi, factis velis in Angliam re infecta
 revehebantur.

§. CLXXXI.

*Clarentiæ Dux ab Eduardo fra-
 tre suo e medio sub-
 latus.*

Eduardus spe sua delusus, adeo vehe-
 menti ira commotus est, ut extra
 modum in suos quoque suspiciosus, in
 Clarentiæ Ducem proprium suum fra-
 trem hanc ferret sententiam: vivus dis-
 cisso ventre exenteratus intestina sua
 in ignem conjici, conspiceret, & demum
 capite truncaretur. Id tamen adeo
 sævum supplicium ejus Mater fletibus
 ac precibus suis avertit. Data tamen
 est Duci quoddam mortis genus eligen-
 di libertas; ipse vero optavit in dolium
 vini Cretici, quod *malvaticum* vocant, capi-
 te demergi, ibique suffocari maluit. Singu-
 lare prorsus supplicii genus, proprio ta-
 men ejus voto congruum. Equidem in
 dolio, ut petierat, suffocabatur, nihilo-
 minus eidem caput obtruncatum, cor-
 pus vero Londini in Ecclesia Carmeli-
 tarum, in monumento uxoris suæ an-
 tea defunctæ depositum est.

*Duchefne
 hist. Angl.
 l. 19.*

*Bacon hist.
 Henr. VII.
 Polyd. Virg.
 l. 24.*

Funesta